

[Boligministeren]

må i hvert fald da tage en ekstra snak med realkreditrådet.

Preben Steen Nielsen (S):

Boligministeren har svaret på de fleste af spørgsmålene. Tilbage står for vores vedkommende de bemærkninger, som fru Kirsten Jacobsen gjorde gældende, hvor hun nærmest fik givet det skæret af, at det, vi var i gang med nu, var noget retsstridigt. Der var tale om, at man nu ikke ville behandle alle borgere ens, og at det til gengæld var fremskridtspartiet, der nu tog sig af disse ganske få tusinde, som man postulerede her ville blive udsat for en forskelsbehandling. Det er der jo ikke tale om. Der er tale om, at de, der vil blive berørt af denne lovgivning, er dem, der har anmeldt pantebrev til tinglysning fra sidste onsdag og til lovens ikrafttræden. Alle andre vil vide, hvad det er, de skal rette sig efter.

Man kan i stedet for, hvis man endelig skal tale om at træde velershvervede rettigheder under fode, nævne samtlige knap 1.100 ændringsforslag, som fremskridtspartiet stiller ved finanslovbehandlingen. Når det drejer sig om at skære 10 pct. ned i lønningerne for de offentligt ansatte, når det drejer sig om at ændre ved pensionsvilkårene for de offentligt ansatte, når det drejer sig om at ændre ved boligsikringen i nedadgående retning, når det drejer sig om at begrænse det almennyttige byggeri, er det ikke alene nogle få tusinde, så er det hundrede tusinde, som fremskridtspartiet tager under kærlig behandling, og derfor skal man holde sig for god til bemærkninger som dem, fru Kirsten Jacobsen kom med.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal lige starte med at give fru Kirsten Jacobsen en lille replik. Vi har ikke accepteret og agter heller ikke at acceptere regeringens forslag om ikrafttræden den 7. november, men det er korrekt, at venstre ikke kværunderer, det har vi heller ikke lyst til. Vi fortsætter imidlertid med at gøre den indsigelse, som denne dato kræver.

Nu var justitsministeren jo meget formel. Han besvarede spørgsmålet ud fra den antagelse, at lovforslaget med de ændringsforslag, som boligministeren har stillet, var blevet vedtaget, mens mit eksempel gik på det op-

rindelige lovforslags situation, og derfor bliver jeg nødt til at lave om på datoen. Jeg vil derfor godt spørge justitsministeren med et nyt eksempel: hvorledes ligger det med et pantebrev, der er anmeldt til tinglysning, som er blevet indføjet i dagbogen den 7. november og bliver færdigtinglyst, inden denne lov bliver vedtaget og offentliggjort i Lovtidende? Da er det allerede returneret fra dommerkontoret, og anmelderen har modtaget det retur. Da kan jeg forestille mig, at der er ét svar, og så vil jeg godt have justitsministeren til at sammenligne den situation med, hvad der vil ske med et pantebrev, som endnu ikke er færdigtinglyst på det tidspunkt, men som stadig ligger på dommerkontoret.

Jeg insisterer på at få denne situation belyst, bl. a. ud fra den betragtning, at socialdemokratiets ordfører i sit første indlæg talte om nogle uligheder, som man måtte leve med, og at denne lov jo kun, hvis den vedtages, kommer til at gælde 7 uger. Ja tak, men der bliver jo aldrig rettet op på de uligheder, som er begået over for disse mennesker i forhold til andre mennesker i denne 7 ugers periode. Endelig har boligministeren heller ikke under vores samråd kunnet give et helt præcist tilsagn om, hvorvidt denne lov ikke vil blive forlænget ud over den 1. januar 1980.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes altid, det er hyggeligt at snakke med boligministeren, også i udvalget, men jeg synes nok, det havde været mere betryggende, om boligministeren her oppe fra talerstolen havde været i stand til at afvise, at man ikke ved at gennemføre denne lov forhindrer, at forpagtningskontrakter kan tinglyses, eller at forudbetalt leje kan tinglyses. Jeg synes, det havde været mere betryggende, om man kunne have fået et klart svar og ikke bare det svar, at »det kan vi jo sludre om i udvalget« eller »det går nok«. Vi kender godt alle formuleringerne, og de er såmænd også hyggelige nok. Så må vi jo se, om vi kan få rettet op på tingene.

Min bebrejdelse var vel egentlig nok mere til justitsministeren, fordi hans lovkontor ikke på forhånd havde sikret, at sådanne forhold ikke opstod, at man ikke fremsatte en lov, hvori man afskærer folk fra muligheden for at opfylde forpligtelser, de har i medfør